

הַרוּעָה הַפָּשׁוּט בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

לִפְנֵי שָׁנִים רַבּוֹת, בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
חַי רוּעָה צָאן בָּשִׂם עֶקִיבָא.

עֶקִיבָא הָיָה אִישׁ פָּשׁוּט וְטוֹב לֵב,
נִשְׂאֵהָב אֶת הַשֵּׁם אֲהָבָה גְּדוּלָּה
מְאֹד, אֲךָ לֹא יָדַע לִקְרֹא וּלְכַתֵּב
כָּלֵל.

אַהֲבַת הַשֵּׁם בְּטֶבַע

כָּל יוֹם הוּא יֵצֵא לִשְׂדֵה, רָעָה אֶת הַכֹּבָשִׁים בְּמִסִּירוֹת
וְנִגֵּן לָהֶן בְּחִלְלִיל.
הוּא הַבֵּיט בַּשָּׁמַיִם הַמְּאִירִים וְהוֹדָה לַשֵּׁם עַל הַבְּרִיאָה
הַבְּרִיאָה הַנִּפְלְאָה, אֲךְ מִשְׁהוּ חָשׁוּב הָיָה חֶסֶד לֹו בַּלֵּב.

הַקְנָאָה בְּלוּמְדֵי הַתּוֹרָה

כַּאֲשֶׁר עָקִיבָא רָאָה אֶת תַּלְמִידֵי הַחֲכָמִים יוֹשְׁבִים בְּבֵית הַמְדָּרֶשׁ וְלוּמְדִים אֶת תּוֹרַת הַשֵּׁם, לְבוֹ הַתְמַלָּא בְּגַעְגּוּעַ.
כִּמָּה אָנִי מִשְׁתוֹקֵק לְלַמֵּד אֶת דְּבַר הַשֵּׁם! חֲשֹׁב בְּעֶצֶב.

הַקָּנֵשִׁי שֶׁל הַגִּיל

אַךְ עֲקִיבָא כָּבֵד הָיָה בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה.
מִחֲשָׁבוֹת קְשׁוֹת הִצִּיפוּ אוֹתוֹ:

אֲנִי מִבְּגֵר מִדִּי, הַזְּמַן כָּבֵד עָבַר. אֵיךְ
אֶתְחִיל עֲכָשׁוֹ לְלַמֵּד כִּמוֹ יֶלֶד קָטָן?
רֵאשִׁי אֵינִי רִגִּיל בְּלִמּוּד תּוֹרָה.

תַּפִּלָּה מֵעֶמֶק הַלֵּב

יום אחד, ישב עקיבא ליד באר מים. העצב מלא אותו ודמעות זלגו מעיניו.
הוא נשא את מבטו מעלה, לאור השמש, והתפלל מק לבו: אָנָּה הַשֵּׁם, עֲזֹר לִי לִלְמַד אֶת תּוֹרַתְךָ!

הַפֶּלֶא לַיָּד הַבְּאֵר

בעודו מתפלל, צדה את עינו תופעה
מיוחדת שנגלתה לו בהשגחה מהשם.

טפות מים קטנות טפטפו, טפה אחר טפה, על
אבן גדולה וקשה שהייתה מונחת ליד הבאר.

טפֿות נְשִׁחוּצֹבוֹת בְּאֵבֶן

עֲקִיבָא הִתְקַרֵּב וְנִדְהֵם: הַטִּיפֹת הָרְכוֹת חָרְצוּ חוֹר שֶׁל מִמָּשׁ בְּתוֹךְ הָאֵבֶן הַקָּשָׁה!
הַמִּים הַזֵּכִים לֹא וַתָּרוּ, הֵם נִפְּלוּ בְשִׁקָּט וּבַעֲקֻשָּׁנוֹת, וְהִצְלִיחוּ לַחֲדוֹר אֶת הָאֵבֶן הַמוֹצָקָה.

הַנְּשִׂאָלָה שְׁנוּלָדָה בַּלֵּב

אֵיךְ יִתְכַּן הַדָּבָר הַזֶּה? שְׂאֵל
עֲקִיבָא אֶת עֲצָמוֹ בִּירְאֵת כָּבוֹד.

הֲרִי הָאָבִן כָּל כָּךְ קָשָׁה וַחֲזָקָה,
וְהַמַּיִם כָּל כָּךְ רַכִּים וַחֲלָשִׁים!
כִּיצַד מַיִם מַצְלִיחִים לַעֲשׂוֹת
לַעֲשׂוֹת חֹר בְּאָבִן?

פְּגִישָׁה עִם תַּלְמִיד חָכָם

בְּאוֹתוֹ רָגַע, נִשְׁלַח אֵלָיו מִן הַשָּׁמַיִם אָדָם
חָכָם שֶׁעָבַר בַּמָּקוֹם.

עָקִיבָא נִגַּשׁ אֵלָיו בְּכָבוֹד וְשָׁאַל: אֲדוֹנִי הַחָכָם,
הֲאִם תּוֹכֵל לְהַסְבִּיר לִי אֶת הַפֶּלֶא הַזֶּה? אֵיךְ
אֵיךְ הַמַּיִם הַקְּטַנִּים חָרְצוּ אֶת הָאֶבֶן?

אבנים שחקו מים

סוד ההתמדה: אבנים שחקו מים

החכם חיד במאור פנים ואמר: עקיבא, זהו כוחה של ההתמדה! המים נופלים יום אחר יום ולא מתאדים.
כמו שכתוב 'אבנים שחקו מים' - טפה אחר טפה, מתוך סבלנות, הם מנצחים.

הַמַּנְשֵׁל נִשְׁהָאִיר אֶת הַלֵּב

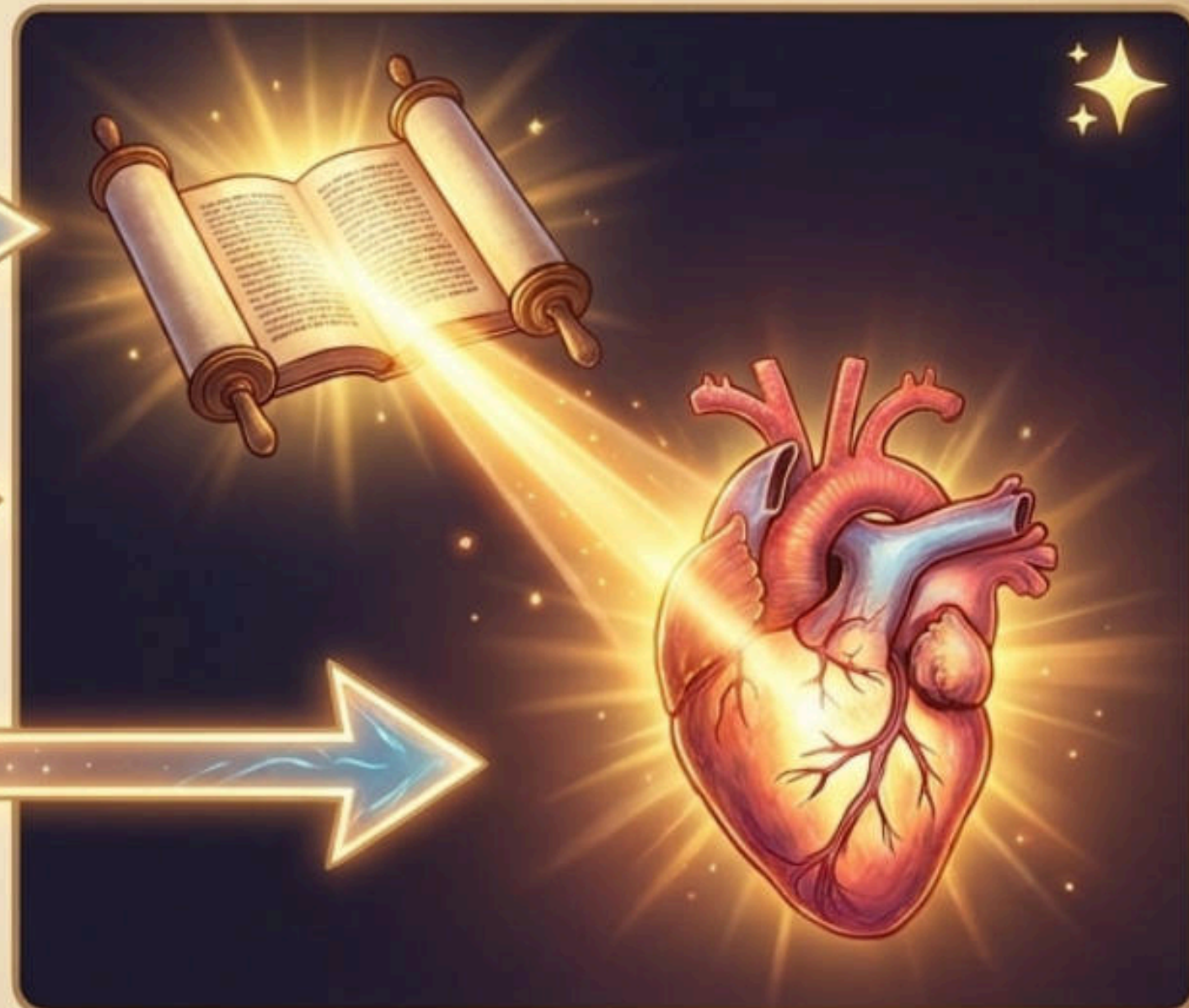
דְּבַרִּי הַחֲכָם נִגְעוּ בְּלִיבּוֹ שֶׁל עֲקִיבָא וְהוּא הֵבִין אֶת הַמָּסֹר מֵהַנֶּשֶׁם:

הַמַּיִם הָרַכִּים =
דְּבַרִּי הַתּוֹרָה
הַמְּאִירִים וְהַזְכִּים.

הָאָבִן הַקָּשָׁה =
הַלֵּב הַסָּגוּר שְׁלִי,
שֶׁעֵדִין לֹא לָמַד.

הַמַּסְקָנָה: אִם מַיִם רַכִּים חוֹרְצִים אָבִן מִצָּקָה, בּוֹדֵאִי נִשְׁהָתוֹרֶשֶׁה יְכוּלָה לַחֲדוֹר לְלִבִּי! ✨

הַחֲלָטָה אֲמִיצָה בְּבִטְחוֹן בַּנֶּשֶׁם

בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם מִמָּשׁ, קִבֵּל עֲקִיבָא הַחֲלָטָה אֲמִיצָה. הוּא בִּטַח בַּנֶּשֶׁם וַיֵּדַע שְׂאֵף פַּעַם לֹא מְאוּחָר.
הוּא לָקַח אֶת בְּנוֹ הַקָּטָן, וּשְׁנִיָּהֶם יַחַד הֵלְכוּ לְבֵית הַסֵּפֶר, לְשִׁבְתָּ עִם הַיְלָדִים הַקָּטָנִים וּלְלַמֵּד אֵלֶי-בֵּית מִהֶתְחִלָּה.

❖ לא מוֹתָרִים, מִתְפַּלְלִים וּמִתְאַמְצִים ❖

בִּהְתְּחִלָּה הָיָה לְעֶקֶיבָא קָשָׁה מְאֹד לְזִכּוֹר אֶת הָאוֹתִיּוֹת. אֲךָ הוּא לֹא וָתֵר!
בְּכָל פַּעַם שָׁרְצָה לְהִתְיַאֵשׁ, הוּא בִקֵּשׁ עֲזָרָה מֵהַשֵּׁם, נִזְכָּר בְּטִפּוֹת הַמַּיִם הַסְּבָלָנוּיּוֹת, וְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּהִתְמַדָּה גְּדוֹלָה.

❖ מְרוּעָה פְּשׁוּט לְגָדוֹל בַּתוֹרָה ❖

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וּבִזְכוּת הַהִתְמַדָּה, עֲקִיבָא גָדֹל וְהִתְעַלָּה.

הוּא הָפֶךְ ל'רַבִּי עֲקִיבָא' הַגָּדוֹל, אֶחָד מִגְדוֹלֵי הַחֲכָמִים בְּעַם יִשְׂרָאֵל, שֶׁלָּמַד אֵלָּפֵי תַלְמִידִים תוֹרָה, אֲמוּנָה וְאַהֲבַת הַשֵּׁם!

הַלָּקָח שֶׁלָּנוּ

רַבִּי עֲקִיבָא מְלַמֵּד אוֹתָנוּ שֶׁהַשֵּׁם אוֹהֵב וּמְבָרֵךְ אֶת מִי שֶׁמִּתְאַמֵּץ
וּמִתְמִיד. אִם לֹא נִתְיָאֵשׁ וְנִתְפַּלֵּל לַשֵּׁם - נִצָּלִיחַ!

שְׁאֵלוֹת לְדִיוֹן בַּכֶּתֶה: 🤔

- מָתִי הִרְגַּשְׁתֶּם שֶׁמִּנְשָׁהוּ קִנְיָה לָכֶם בְּלִמּוּדִים אוּ בְּמִשְׁחָק,
וְאִיךָ הִסְבַּלְנוֹת עֲזָרָה לָכֶם לְנִצָּחַ?
- לָמָּה צָרִיךְ אִמָּץ כֹּדִי לְהִתְחִיל לְלַמֵּד מִנְשָׁהוּ מִהֶתְחִלָּה,
וְאִיךָ אֲנִיחָנוּ יְכוּלִים לַעְזֹר לְחֵבֶר שֶׁקִּנְיָה לוֹ?

